

מ"ת 37724/06 - מדינת ישראל נגד דודALKobi, ליאור פאייזאיב

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 37724-06 מדינת ישראל נ'ALKobi(עוצר) וACH
תיק חיצוני: 264365/2018

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	1. דודALKobi (עוצר)
משיבים	2. ליאור פאייזאיב (עוצר)

החלטה בעניינו של משב 2

במסגרת בקשה למעצר משב 2 (**להלן: "המשיב"**) עד לתום ההליכים, עתר בא כוחו כי אבחן את אפשרות שחררו של המשיב, מבלתי לקבל תסקير שירות המבחן בעניינו. המבקשת עטרה למעצר המשיב עד לתום ההליכים ובכל מקרה עדמתה היא כי יש לדחות את בקשה המשיב.

בתמצית אצין כי המשיב, נעדר עבר פלילי, מואשם בשני אישומים. עניינו של האישום הראשון בקשר לביצוע פשע, סחיטה באזומים בצוותא עם אחר וניסיון פצעה כשהערבי מזוין, אף הוא בצוותא עם אחר. עניינו של האישום השני בהחזקת שתי מחסניות ובנה 55 כדורים המתאימים לרובה 16-M.

באישום הראשון נטען כי המתלוון ואחר לו מן המשיב סך 1,200 ל"נ, אותו היה המתלוון אמר להחזיר בחלווף חדש, בתוספת ריבית של 120 ל"נ. לאחר שחלף מועד ההחזיר ומshallא שולם החוב, קשר המשיב קשרר עם אחר, ליד --- (**להלן: "השותף"**), לגבית החוב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו הצדדים בבית המתלוון, כאשר השותף נושא על גופו סכין יפנית. בשיחה שנתקיימה בין השלשה ברכבת, דרשו הצדדים מן המתלוון לשלם את החוב. באותו נסיבות ניסה השותף לדקור את המתלוון ולפצעו בירק ימין, אך המתלוון ברח ללא פגע. כתוב האישום ממשיר ומתאר כיצד לאחר מכן פנה השותף למטלון ודרש ממנו תשלום חוב גבוה יותר. עוד מפרט האישום אמרות שונות שנאמרו בשיחות בין המשיב לשותף בהקשר של גביית החוב, כמו גם ציינה העובדה כי סך העולה על החוב המקורי שולם, בעוד החוב החדש יותר לא שולם.

השותף, שהיה קטן בעת ביצוע העבירות הנטענות, בגר, אך כתוב אישום בעניינו הוגש לבית המשפט לנעור. בקשה המעצר משותפת לשניים יחד.

בישיבת יום 17.6.18, עם הגשת כתבי האישום ובקשה המעצר, דחה כב' השופט אבנון את בקשה הסניגורים לבחון אפשרות שחרור בטרם עיניו הם בחומר הראיות. بد בבד, הורה על קבלת תסקير בעניינו של השותף-הקטין, וכן הורה

עמוד 1

לשירות המבחן להיפגש עם המשיב ולערוך תסקير בעניינו, בהקדם האפשרי ביותר.

בישיבת יומם 18.6.21, לאחר קבלת תסקיר בעניינו של השופט, הסכימ בא כוחו לקיומן של ראיות לכואורה. הדיון נדחה לביקשתו, לצורך בחינת מפקחים מוצעים.

בעניינו של המשיב, הסכימ בא כוחו לקיומן של ראיות לכואורה וUILT מעוצר, אך עתר לשחרורו כאמור, לפני קבלת תסקיר. עיקר טיעוני הסניגור הוא, כי המשיב נעדר עבר פלילי; חלקו בביצוע העבירות פאטי וקטן ממשמעותית מזה המיויחס לשופט; חלפו חודשים ימים לערך מעט ביצוע העבירות, בהן לא בוצע שיבוש והחוב שולם במלואו. עוד צוין כי שירות המבחן טרםפגש במשיב.

המבקשת, מנגד, הפנתה לחומרת המיויחס למשיב, בציינה, בין היתר, כי חומר הראיות כולל מלמד על כי השנים האחרונות בגביית חובות. לשיטתה, חלקו של המשיב אינו נופל מזה של השופט. אמן החוב סולק אך אין בידה לאשר כי הסכוסר تم. בעלי הדיון הפנו כל אחד לראיות מתיק החקירה, התומכות לשיטות בטיעוניהם.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בחומר שהוצג לפני, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

דרך כלל, בשל המ██וכנות הטיבעה בעבירות הסחיטה, כמו גם פוטנציאל השיבוש, נתית ההחלטה היא למעוצר מאחורי סORG ובריח (ראו למשל: בש"פ 5026/14 **מיריל אשורי נ' מדינת ישראל**, מיום 14.7.27). עם זאת, ברוי כי גם בעבירה זו שוחררו נאשמים בתנאים (ראו למשל: בש"פ 4803/12 **ענו נ' מדינת ישראל**, מיום 12.7.4). כל מקרה לניסיונות יש לבחון, בין היתר, האם עסקין בסחיטה על רקע טענה לגיטימית לקיומו של חוב, או שמא עסקין בסוחות שזו תורתו-אומנותו; האם התגלתה אובייסיביות בסוחות, האם נהג אלימות ממש, האם פעל בצוותא ועוד כהנה וכהנה משתנים.

ככל, גם כשאין עסקין למי הסוחט לשם סחיטה בדרך עיסוק, יש ונسبות העשויה והמעשה יצדיקו מעוצר עד לתום ההליכים (ראו: בש"פ 646/10 **שמעוני נ' מדינת ישראל**, מיום 10.2.2). על הנאים להראות מדוע בניסיונו יש לסתות מן הכלל לפיו דין הסוחט להיעצר (ראו למשל: בש"פ 4120/11 **דודש נ' מדינת ישראל**, מיום 11.6.4). בנסיבות מסוימות, שיעירן שילוב בין חומרת המעשים לעבר פלילי, לא יהיה די במעוצר בתנאי איזוק (ראו בש"פ 8869/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 16.11.29).

איןני סבור כלל ועיקר כי בהכרת, אחת דינו של המשיב להיעצר עד לתום ההליכים. בית המשפט לא רק מצווה לבדוק חלופה, קל וחומר עת עסקין בצעיר נעדר עבר פלילי, אלא אף קיימת סבירות ממשית- מבלי לקבוע כל מסמורות- כי בהתקיים חלופה רואה, ישחרר המשיב בתנאים מגבלים.

השאלה המונחת לפתח היא האם קיימת הצדקה לבדוק את שחרור המשיב מבלי להיזקק לשירות המבחן לשם בחינת

מסוכנותו. עקרונית, לא בכל מקרה קיים צורך בקבלת תסקיר (ראו בש"פ 15/27 **על יונס נ' מדינת ישראל**, מיום 15.1.15).

סבירני כי על בית המשפט להימנע ככל הניתן מ"להעמיס" מטלות על שירות המבחן, ככל שהדבר אפשרי. עם זאת, באתי כאמור לכל מסקנה כי בנסיבות העניין קיימת נחיצות בקבלת תסקיר. אינני מטעLEM כל ועיקר מכלל טיעוני המשיב. נתתי דעתך גם ל吉利ו הצער ולחילקו הפסיבי באופן יחסית שבביצוע העברות - ولو לכאהר- ביחס לשותף.

על אף האמור, מצאתי כי נשקפת מן המשיב מסוכנות, אשר לא רק חשוב כי תיבחן ע"י שירות המבחן, כי אם גם תיבחן על ידו אפשרות מתן מענה טיפוליה לה, אגב מתן צו פיקוח מעצרים.

יש לזכור כי המשיב- כבן 22, הוא שפנה לשוטפו הקטין לשם גביית החוב. החוב במקורו ניתן באופן שבו המתלוון נדרש להשיבו בתוספת ריבית לא מבוטלת. המשיב היה מעורב בשותף לכלל מעשי של השותף, לרבות הגעתו עם השותף לפגישה עם המתלוון, בעוד השותף נושא סיכון ומנסה לפוצעו. אמריות שהשמי, כמפורט בכתב האישום, מלמדות לכאהר על יחסו הנפשי לביצוע העברות המיוחסות לו והמסוכנות הנשקפת ממנו.

על כל אלה הוסף, כי לא מצאתי טעם מיוחד לאבחן בין המשיב לשותף- הקטין, אשר בעניינו התקבל תסקיר, באופן שבו אפשר וישוחרר הבוגר ללא תסקיר.

לאור האמור אני מורה על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב. מועד דין יקבע בהתאם, בתיאום עם הצדדים, בדיון הקבוע להיום.

ניתנה היום, י"א تمוז תשע"ח, 24 يونيو 2018, בהעדר הצדדים.